

[Lenger]

fet, er i lige så høj grad, hvad nabokommunen gør, og hvad de andre kommuner gør.

Jeg vil godt spørge hr. Ole Vig Jensen, om det er korrekt forstået, at den enkelte kommunalbestyrelse bliver bragt ud i en sådan situation, at den ikke ved, hvad den har med at gøre. Den ved ikke, om en bestemt handling medfører straf eller ej. Og det, der afgør, om den bliver straffet, er ikke alene, hvad den selv gør, men også hvad andre gør.

Hvis det er korrekt forstået på hr. Ole Vig Jensens udtalelser om den konstruktion, der ligger i dette lovforslag, så vil jeg egentlig også godt spørge, hvad hr. Ole Vig Jensen mener om en retstilstand, hvor det ikke er afgørende alene, hvad man selv gør, men også hvad alle andre gør.

Lykketoft (S):

Det er ikke mindst straffebestemmelserne, der skiller i denne debat.

Jeg har noteret mig, at siden førstebehandlingen af dette lovforslag har kommunaludvalget og indenrigsministeren bl.a. fået en henvendelse fra Dragør kommune, der meget stærkt understreger, hvor urimeligt disse straffebestemmelser virker over for kommunerne, og det er egentlig det, jeg gerne vil have indenrigsministeren til at kommentere.

Det, Dragør kommune påpeger – og det må jo også være et problem i en lang, lang række andre kommuner – er, at man har en forpligtelse i henhold til bistandslovens § 69, stk. 1, til at sørge for det nødvendige antal pladser i daginstitutioner for børn og unge. Det prøver man at leve op til ved at etablere en ny vuggestue, og så kommer regeringens straffeekspedition over for den nødvendige udvidelse af kapaciteten, som er begrundet i et stigende antal børnefødsler og mangel på dagplejemødre i kommunen.

Ganske tilsvarende påpeger man, at man – i henhold til henstillinger og vejledninger fra socialministeriet – har en forpligtelse til hjemmepleje- og døgnplejeordningen, hvor man må foretage nogle aktivitetsudvidelser, og på ganske samme måde virker regeringens straffeekspedition fuldstændig vilkårligt fordyrende her.

Der er altså tale om et meget ubehageligt sammenstød af regler, hvor statsmagten på den ene side pålægger kommunerne at løse nogle opgaver og på den anden side straffer

dem for at gøre det. Jeg vil meget gerne høre, om indenrigsministeren mener, det er en rimelig tilstand.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Det bærende i denne andenbehandling af lovforslag nr. L 268 er jo, at socialdemokratiet og SF har stillet ændringsforslag, som har to hovedelementer. Det første er, at deponeringsordningen skal udgå af lovforslaget – kommuner og amtskommuner skal bare tilstræbe at holde de aftalte udgiftsrammer for 1987 og 1988. Jeg har egentlig lidt svært ved at se meningen med et forslag af den art.

Regeringen kan ikke tilslutte sig, at man ophæver den del af forslaget. Vi mener, at det er vigtigt, at der nu, som det har været fremført af flere ordførere, sikres ro omkring den kommunale budgetlægning. Det forudsætter, at kommunerne kender rammerne for udgiftsbudgetteringen, og at de kender vilkårene, hvis man ikke overholder rammerne. Ellers kan det igen blive nødvendigt for folketinget at gribe ind, efter at de kommunale budgetter er vedtaget, og det ville være yderst uheldigt; derom er alle jo enige.

For det andet foreslår S og SF, at bestemmelserne ændres på nogle andre væsentlige punkter. Man foreslår, at udgiftsrammen for driftsudgifterne i 1986 hæves med omkring 1,5 mia kr., og at de tilknyttede bestemmelser i tilfælde af en overskridelse ophæves. Bestemmelserne vedrørende anlægsudgifter foreslår man på samme måde ophævet.

Dermed går ændringsforslaget oven i købet et godt stykke videre end socialdemokratiets forslag nr. L 190 fra februar måned i år, som vi jo tidligere har behandlet og stemt om her i tinget.

Det smager ærlig talt lidt af overbudspolitik. Regeringen har under forhandlingerne og med den indgåede aftale imødekommet en række af kommunernes ønsker. Men socialdemokratiet skynder sig nu at rykke et par skridt, for det ville da være det værste af alt, hvis man kunne komme til at være enig med regeringen og komme til at stemme sammen med regeringen om et forslag af denne art.

Regeringen kan ikke tilslutte sig socialdemokratiets og SFs forslag. Jeg har tidligere i forbindelse med behandlingen af socialdemokratiets lovforslag nr. L 190 tilkendegivet vore bevæggrunde for det.